

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1007/2009

af 16. september 2009

om handel med sælprodukter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sæler er følede væsener, der kan føle smerte, angst, frygt og andre former for lidelse. I sin erklæring om forbud mod import af sælprodukter i Den Europæiske Union ⁽³⁾ anmodede Europa-Parlamentet Kommissionen om straks at udarbejde et forslag til forordning om forbud mod import, eksport og salg af alle sælprodukter fra grønlandssæler og klapmydsæler. I sin beslutning af 12. oktober 2006 om en EF-handlingsplan for dyrebekyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 ⁽⁴⁾ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at foreslå et fuldstændigt forbud mod import af sælprodukter. I henstilling nr. 1776 (2006) af 17. november 2006 om sæljagt opfordrede Europarådets Parlamentariske Forsamling de medlemsstater i Europarådet, der gennemfører sæljagter, til at forbyde alle grusomme jagtmetoder, som ikke medfører dyrenes øjeblikkelige og smertefri død, til at forbyde bedøvelse af dyr med instrumenter som ishakker, køller og skydevåben og til at fremme tiltag, der skal forbyde handel med sælprodukter.

(2) Import i erhvervsøjemed til medlemsstaterne af sælunge-skind fra grønlandssæl og klapmydsæl og af produkter, der er fremstillet heraf, er forbudt i henhold til Rådets direktiv 83/129/EØF af 28. marts 1983 om indførsel i medlemsstaterne af visse sælunge-skind og varer heraf ⁽⁵⁾.

(3) Sæler jages i og uden for Fællesskabet og anvendes til at fremstille produkter og artikler som f.eks. kød, olie, spæk, organer, pelsskind og varer heraf, hvilket omfatter så forskellige produkter som Omega-3 kapsler og klæder, der indeholder forarbejdede sælskind og pelsskind. Disse produkter sælges i erhvervsøjemæssigt øjemed på forskellige markeder, herunder på fællesskabsmarkedet. Produkterne er af en sådan art, at det er vanskeligt eller umuligt for forbrugerne at skelne dem fra tilsvarende produkter, der ikke hidrører fra sæler.

(4) Almindelige borgere og regeringer, der er særligt bevidste om dyrevelfærdsspørgsmål, har udtrykt alvorlig bekymring over sæljagterne, på grund af den smerte, angst, frygt og andre former for lidelse, som sælerne udsættes for, når de aflives og flås på den sædvanligvis anvendte måde.

(5) Som reaktion på borgernes og forbrugernes betænkeligheder ved de dyrevelfærdsmæssige aspekter i forbindelse med aflivning og flåning af sæler og ved, at der på markedet kan forekomme produkter fra dyr, der er aflivet og flået således, at de er påført smerte, angst, frygt og andre former for lidelse, har flere medlemsstater vedtaget eller til hensigt at vedtage lovgivning om regulering af handel med sælprodukter ved at forbyde, at sådanne produkter importeres eller fremstilles, mens handelen med disse produkter i andre medlemsstater ikke er undergivet restriktioner.

(6) Der er derfor forskelle mellem nationale bestemmelser om handel med og import, fremstilling og markedsføring af sælprodukter. Disse forskelle har en negativ indvirkning på det indre marked for produkter, der indeholder eller kan indeholde sælprodukter, og indebærer hindringer for handelen med sådanne produkter.

(7) Den omstændighed, at der gælder forskellige nationale bestemmelser, kan yderligere afholde forbrugerne fra at købe produkter, der ikke er fremstillet på grundlag af sæler, men som vanskeligt kan skelnes fra lignende varer fremstillet på grundlag af sæler, eller produkter, der kan indeholde elementer eller ingredienser, der hidrører fra sæler, uden at dette klart kan fastslås, såsom pelsværk, Omega-3 kapsler og olier samt lædervarer.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning bør derfor harmonisere reglerne i Fællesskabet for så vidt angår erhvervsaktiviteter vedrørende sælprodukter for dermed at undgå forstyrrelser på det indre marked for de omhandlede produkter, herunder tilsvarende produkter eller produkter til substitution af sælprodukter.

(1) Udtalelse af 26.2.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(2) Europa-Parlamentets udtalelse af 5.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

(3) EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 194.

(4) EUT C 308 E af 16.12.2006, s. 170.

(5) EFT L 91 af 9.4.1983, s. 30.

- (9) I henhold til protokollen om dyreskyttelse og dyrevelfærd, der er knyttet som bilag til traktaten, tager Fællesskabet fuldt hensyn til dyrs velfærd ved fastlæggelsen og gennemførelsen af bl.a. politikken for det indre marked. De harmoniserede regler i denne forordning bør derfor tage fuldt hensyn til dyrevelfærd.
- (10) For at afhjælpe den nuværende opsplitning af det indre marked er det nødvendigt at indføre harmoniserede regler under samtidig hensyntagen til dyrevelfærd. For effektivt at fjerne hindringerne for den frie bevægelighed af de omhandlede produkter under overholdelse af proportionalitetsprincippet, bør det som hovedregel ikke være tilladt at bringe sælprodukter i omsætning, hvorved forbrugernes tillid kan genskabes, samtidig med at det sikres, at der fuldt ud tages højde for betænkelighederne med hensyn til dyrevelfærd. Da borgernes og forbrugernes betænkeligheder også angår selve den omstændighed, at sæler dræbes og flås, er det også nødvendigt med tiltag, der kan begrænse den efterspørgsel, der fører til markedsføring af sælprodukter, og dermed de økonomiske behov, der er drivkraften bag den erhvervmæssige jagt på sæler. For at sikre en effektiv håndhævelse, bør de harmoniserede bestemmelser håndhæves på det tidspunkt eller på det sted, hvor de importerede produkter importeres.
- (11) Selv om det kunne være muligt at aflive og flå sæler, uden at de påføres unødvendig smerte, angst, frygt og andre former for lidelse, er det, i betragtning af de forhold hvorunder sæljagten foregår, ikke praktisk muligt eller i det mindste meget vanskeligt på effektiv vis konsekvent at undersøge og kontrollere, om jægerne overholder kravene til dyrevelfærd, som det blev fastslået af Den Europæiske Fødevarermyndighed den 6. december 2007.
- (12) Det er ligeledes klart, at det samme resultat ikke vil kunne opnås med andre former for harmoniseringsbestemmelser, som for eksempel mærkningskrav. Endvidere ville et krav om, at fabrikanter, grossister eller detailhandlere skulle mærke produkter, som helt eller delvist hidrører fra sæler, påføre disse erhvervsdrivende en betydelig byrde og også uforholdsmæssigt store omkostninger i de tilfælde, hvor sælprodukter kun udgør en mindre del af det omhandlede produkt. Heroverfor står, at de i denne forordning indeholdte foranstaltninger vil være lettere at overholde og også mere betryggende for forbrugerne.
- (13) For at sikre den fulde virkning af de harmoniserede bestemmelser i denne forordning bør bestemmelserne ikke blot finde anvendelse på sælprodukter med oprindelse i Fællesskabet, men også på de sælprodukter, der indføres i Fællesskabet fra tredjelande.
- (14) De grundlæggende økonomiske og sociale interesser hos de inuitsamfund, der jager sæler til deres underhold, bør ikke påvirkes i negativ retning. Jagten er en integrerende del af inuiternes kultur og identitet, og er som sådan anerkendt i De Forenede Nationers erklæring om oprindelige folks rettigheder. Derfor bør det tillades, at sælprodukter, der hidrører fra inuitsamfundenes og andre oprindelige samfunds traditionelle jagt, og som bidrager til deres underhold, bringes i omsætning.
- (15) Med denne forordning fastsættes harmoniserede bestemmelser om omsætning af sælprodukter. Den berører derfor ikke andre fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser om sæljagt.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (¹).
- (17) Kommissionen bør navnlig tillægges beføjelse til at fastsætte betingelserne for omsætning af sælprodukter, der hidrører fra inuitsamfundenes og andre oprindelige samfunds traditionelle jægter, og som bidrager til deres underhold, at fastsætte betingelserne for lejlighedsvis import af sælprodukter, som udelukkende består af varer, der er bestemt til rejsendes personlige brug eller til brug for deres familier, og at fastsætte betingelserne for omsætning af sælprodukter, der hidrører fra jægere, som er reguleret af national lovgivning, og hvis eneste formål er at sikre en bæredygtig forvaltning af de marine ressourcer. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.
- (18) Med henblik på at fremme de relevante nationale myndigheders retshåndhævelsesaktioner bør Kommissionen udstede tekniske vejledninger med ikke-bindende tilkendegivelser om, hvilke koder i den kombinerede nomenklatur der kan omfatte de sælprodukter, der er omfattet af denne forordning.
- (19) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de iværksættes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- (20) Medlemsstaterne bør regelmæssigt aflægge rapport om de tiltag, der er truffet for at gennemføre denne forordning. På grundlag af disse rapporter bør Kommissionen aflægge beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning.

(¹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(21) Målet med denne forordning, nemlig fjernelse af hindringer for det indre markeds funktion ved på fællesskabsplan at harmonisere de nationale forbud mod handel med sælprodukter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Med denne forordning fastsættes harmoniserede regler om omsætning af sælprodukter.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »sæl«: dyr af samtlige arter af ordenen pinnipedia (*Phocidae*, *Otariidae* og *Odobenidae*)
- 2) »sælprodukt«: ethvert tilvirket eller ikke-tilvirket produkt, der hidrører fra sæler, herunder kød, olie og spæk, organer, rå pelsskind og garvede eller beredte pelsskind, herunder pelsskind, der er sammensyede til plader, kors og lignende, og varer fremstillet af pelsskind
- 3) »bringe i omsætning«: indføre et produkt på fællesskabsmarkedet og stille det til rådighed for tredjemand mod betaling
- 4) »inuit«: oprindelige medlemmer af inuitternes område, dvs. de arktiske og subarktiske egne, hvor inuitterne i dag eller traditionelt har oprindelige folks interesser og rettigheder, og som af inuitterne anerkendes som medlemmer af deres folk, der omfatter inupiat, yupik (Alaska), inuit, inuivialuit (Canada), kalaallit (Grønland) og yupik (Rusland)
- 5) »import«: indførsel af varer til Fællesskabets toldområde.

Artikel 3

Betingelser for omsætning

1. Omsætning af sælprodukter er kun tilladt, hvis sælproduktet hidrører fra inuitsamfundenes eller andre oprindelige samfunds traditionelle jagt, og bidrager til deres underhold. Disse betingelser finder for så vidt angår importerede produkter anvendelse på importtidspunktet eller -stedet.

2. Uanset stk. 1:

- a) er det også tilladt at importere sælprodukter, såfremt der er tale om lejlighedsvis import af varer, der er bestemt til rejsendes personlige brug eller til brug for deres familie. Varerne må dog ikke være af en sådan art og foreligge i sådanne mængder, at dette indikerer, at de indføres i erhvervsøjemed
- b) er det også tilladt at omsætte sælprodukter, der hidrører fra biprodukter ved jagter, som er reguleret ved national lovgivning, og hvis eneste formål er sikre en bæredygtig forvaltning af de marine ressourcer. Kun omsætning uden fortjeneste for øje er tilladt. Sælprodukterne må dog ikke være af en sådan art og foreligge i sådanne mængder, at dette indikerer, at de indføres i erhvervsøjemed.

Anvendelsen af dette stykke må ikke være til hinder for opfyldelsen af denne forordnings mål.

3. Kommissionen udsteder efter forvaltningsproceduren i artikel 5, stk. 2, tekniske vejledninger med en vejledende liste over de koder i den kombinerede nomenklatur, der kan omfatte de i denne artikel omhandlede sælprodukter.

4. Med forbehold af stk. 3 vedtages foranstaltninger til gennemførelse af denne artikel, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5, stk. 3.

Artikel 4

Fri bevægelighed

Medlemsstaterne må ikke forhindre omsætning af sælprodukter, der opfylder denne forordning.

Artikel 5

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed⁽¹⁾. Dette udvalg kan efter behov henvende sig til andre bestående forskriftsudvalg, såsom den stående komité for fødevarer og dyresundhed, der er oprettet i henhold til artikel 58, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 6

Sanktioner og håndhævelse

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 20. august 2010 og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer heraf.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
C. MALMSTRÖM
Formand

Artikel 7

Rapporter

1. Medlemsstaterne sender senest 20. november 2011 og herefter hvert fjerde år en rapport til Kommissionen om de tiltag, der er truffet for at gennemføre denne forordning.
2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede rapporter aflægger Kommissionen beretning for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af forordningen senest 12 måneder efter udløbet af de enkelte rapporteringsperioder.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 anvendes fra den 20. august 2010.